

SIRKUSPELLEN PIPARKAKKUTAICA

Santtu tassutteli rennosti eteenpäin. Loppukesän tuulten puista puhaltamat vanhat neulaset tuntuivat pehmeinä varpaiden alla, ja matka taittui jouhevas-ti. Reppukin pompotteli iloisesti selässä. Kuten koskaan ai-emminkaan, ei Santtu nytkään tiennyt matkansa määrän-päätä. Kaikki oli pelkästään jännittävää. Pipon tupsu kyllä näytti, mihin suuntaan piti mennä. Santtu luotti-kin vakaasti tupsuunsa, nyökytteli ja pompot-teli tupsukkaa hymyillen. Kunnes aivan yht-äkkiä kuului:

HUMPS!

ja tonttu löysi itsensä kalastushaavista, jota piteli hölmistyneen näköinen sirkuspelle.

- Oho! sanoi pelle ja alkoi hohot-taa. Pelleä nauratti niin kovasti, että se hupsahti pyllylleen haavinsa kanssa.
- No eipä tullutkaan jättiläishaukea!

